TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Savo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Gompers pimitystyössä

Senjälkeen kun useat Amerikan työväenunioiden keskusliitot, näiden joukossa Chicagon suuri työväenliitto, hyväksyivät Neuvosto-Venäjää puolustavia ja imperialistien sodankäyntiä ja saartoa tuomitsevia päätöslauseita, kehottaen Amerikan järjestynyttä työväestöä ryhtymään käytännöllisiin toimenpiteisiin, ellei muu auta, ja kehottaen myös A. F. of L. liiton johtoa suostumaan vaikka yleislakkoon, on Gompersin Washingtonin virasto muuttunut Venäjän köyhälistön vallankumousta mustaavan propagandan päämajaksi.

Paitsi American Federationistissa olleita valheellisia kirjotuksia, on Gompers ryhtynyt lähettämään kiertokirjeitä työväenunioiden keskusjärjestöille, joissa kirjeissä alhaisella tavalla ja vastoin parempaa tietoa väännellään asioita. Yksi kirje on osotettu vastaukseksi E. N. Nockelsille, Chicagon Labor Federationin sihteerille, ja kopioita siitä lienee lähetetty kaikille unioille. Kirjeessä lainataan pitkälti otteita Neuvosto-hallituksen työn militarisoimista koskevista dekreeteistä, muka todistukseksi työväen "menetetyistä vapauksista" sekä puhutaan kaikenlaista hölynpölyä, kuten esimerkiksi, miten Neuvosto-Venäjällä ei sallita minkäänlaista "kollektiivista työsopimusten tekoa", ikäänkuin gompersilainen kaupanhieominen kapitalistien kanssa voisi olla mahdollista maassa, jossa kapitalismi on hävitetty ja jossa työväestö itse määrää oman kurinsa eli dissiplïininsä. Tulisi liian pitkäksi lainata kaikkiä törketä väärennyksiä tuosta likaisesta asiakirjasta, mutta esimerkin vuoksi lainattakoon muutamia oikeita päärlyjä. Kas näin:

"Lenin, Venäjän autokraatinen valtias, julistaa koko Europan muuttuvan bolshevistiseksi vuoden kuluessa. Jos tämä olisi tosi, niin ei kestäisi kauankaan ennenkuin koko Amerika tuntisi bolshevismin kirouksen. Luottaako Chicagon Työväenliitto, että Venäjän hallitus on hyvä hallitus ja että samanlainen hallitus olisi eduksi Amerikan työväelle? Amerikan työmiehet (näiden joukossa Chicagon Työväenliittoon kuuluvia jäseniä) ovat taistelleet katkeria hyökkäyksiä vastaan, joiden päämääränä on ollut perustaa autokratia (Totta kyllä — Gompersin autokratia. — Toim.) Amerikan teollisuuteen, toisin sanoen pakkopalvelus. Venäjällä työväki konskriptilla pakotetaan armeijaan ja sitten teollisuuteen. Kollektiivinen sovittelu on tuntematonta Venäjällä. Todellisuudessa ei mitkään sovittelut (Kenen kanssa? — Toim.) voi tulla kysymykseen, kaikki on pakollista. Työläisten täytyy tehdä työtä haluavatko he sitä tai eivät ja heidän täytyy hyväksyä militaarisen hallituksen mielivaltaisesti asettamat palkat ja työehdot."

Ja edelleen:

"Mrs. Philip Snowden, brittiläisen ammattiyhdistysvirkailijan vaimo, jotka molemmin hiljattain ovat palanneet Venäjältä, selittää kauneinta Leninin hallituksessa olevan kaiken vapauden tukahuttaminen, kirjallisen ja sanallisen, niin työläisten kuin porvarienkin keskuudessa. Pariisin "Temps"-lehti sanoo, että Snowden, mielipiteiltään äärimmäinen radikaali, on kääntymässä bolshevikejä vastaan."

Tosiasia on, että Philip Snowden ja hänen vaimonsa porvarilliskansanvaltaisina opportunisteina eivät milloinkaan ole olleet suosiollisia Venäjän työväen vallankumoukselle, joten puhuminen heidän mielipiteidensä muuttumisesta "bolshevikivastaiseksi" on tahallista vääristelyä. Snowdenit kuuluvat samaan kategoriaan kuin muutkin lähettiläät, joita imperialistiset hallitukset ovat päästäneet "oloja tutkimaan" Venäjälle, hyvin tietäen, että nämä henkilöt eivät ymmärrä Venäjän vallankumouksen sisältöä, eivätkä siis voi antaa muunlaisia, kuin imperialistien tarkotuksille edullisia raportteja.

Koko mailma tietää, että Venäjän köyhälistö ei olisi voinut menestyksellä kestää imperialistien hyökkäyksiä jo kolmea vuotta, elleivät kansan laajat kerrokset, todellisesti 90 prosenttia Venäjän kansasta, olisi tukenut hallitusta. Mutta Gompers julkeaa sanoa:

"Onko Amerikan työväelle edullista, että Venäjän bolshevismia, jota tukee *vähemmän kuin puoli miljoonaa henkeä* Venäjän kansasta, tulisi suojella vieläpä Amerikan työväestön yleislakon kärsimysten riskillä?"

Tämmöisiä ovat Gompersin "tarkat" tiedot Venäjän oloista, joita hän esittää Amerikan unionisteille, moittien Chicagon Työväenliittoa ja muita keskusjärjestöjä, jotka Venäjää puolustavan päätöslauseen olivat hyväksyneet, Venäjän olojen tuntemattomuudesta. Gompers surkuttelee, että nämä järjestöt eivät varmaankaan tunteneet Venäjän oloja hyväksyessään päätöslauseen, jota ennen olisi pitänyt nimittää komitea ottamaan selvää mitä bolshevismi on.

"Nähtävästi 'etäisyys ihannoi todellisuuden' tässä asiassa niin kuin monessa muussa asiassa", jatkaa Gompers kierästi, "mutta American Federation of Labor'illa on välittömiä, ehdottomasti oikeita, tarkkoja ja viralisia tietoja Venäjän oloista, militaristisista, autokratisista ja vääryyteen perustuvista olosuhteista, joiden alle tuon onnettoman maan työväki väkivaltaisesti alistetaan, jonka maan kansaa kohtaan me tunnemme syvää kunnioitusta, ja jonka vapauttamiseksi tästä autokraattisesta orjuudesta meidän täytyy vilpittömästi pyrkiä".

Samaan päämäärään ovat pyrkineet kaikki tsaaristista taantumusta edustavat vastavallankumoukselliset lahtaripäälliköt Kornilovista Wrangeliin asti, joiden kunnioitettavaan seuraan myös nyt astuu julkisesti työväen harhaanjohtaja Samuel Gompers.

ENGLANNIN TYÖVÄENLIIKE

"The International" lehdessä julkaisee J. T. Walton Newbold avoimen kirjeen Ramsay MacDonaldille: "Ette voi ymmärtää miksi kommunistit, jotka herjaavat Labour Partya porvarilliseksi, pyrkivät olemaan sen sisällä muuta kuin epärehellisessä tarkotuksessa. Te unohdatte, että niin porvarillinen kuin se onkin suuntaansa ja aatoksiinsa, jopa järjestöihinsä nähden, on L. P. meille suuri liike, jossa työväenluokka hapuilee macdonaldilaisuuden usvan ja fabiolaisen sumun kautta proletaarisen demokratian valoa kohti. Me tulemme vapauttamaan sitä niistä petoksista, joilla te olette itseänne ja sitä harhaanjohtaneet." Se on työväenluokan ilmaus, sanoo N., ja on, jos pääse teistä ja teidänlaisistanne, kuvastava sen toista ja korkeaa kehitystä. "Me emme tule ollaksemme "kunniallisia" niinkuin te sen ymmärrätte. Me tulemme hyökätäksemme teitä vastaan ja heitääksemme teidät ulos. Ei ihme, että te ulvotte. Meitä miellyttää musiikki. Olkaa hyvä, jatkakaa".

Teollisuuksien kansallistuttaminen ei paranna työväenluokan asemaa

Samaan aikaan kuin valtakunnat hajoavat ja kapitalismi raahautuu perikatoaan kohti, monet ihmiset haaskaavat aikaansa ja energiaansa kysymysten kanssa, jotka ovat ainoastaan mielikuvituksen harhoja ja sellaisten ajatusten tuotteita, jotka eivät ole vielä kypsyneet ajattelemaan. Tällaisten joukossa on ajatus kaivosten ja muitten luonnonrikkauksien ja sellaisten teollisuuksien kansallistuttamisesta, jotka ovat kasvaneet kapitalistisen järjestelmän aikana. Yleinen omistusoikeus yleishyödyllisiin laitoksiin nähden saa yhä suurta ihailua niiden taholta, jotka ajattelevat että jos yleishyödyllisiä laitoksia kontrolleeraisivat yleiset viranomaiset, niin kaikki olisi hyvin. He kuvittelevat halvoista katuvaunukyyteistä, huokeammista rautatierahdeista ja muista sellaisista seikoista, joiden he uskoisivat huojentavan sitä taakkaa mitä työväenluokka on pakotettu kantamaan harteillaan. Samalla kun voi olla totta, että joissakin tapauksissa kunnan omistamilla katuvaunuteillä tai valtion omistamilla rautateillä työläiset saattavat saada hiukan parempaa kohtelua kuin yksityisten liikkeiden palveluksessa, niin kuitenkin pysyy tosiasiana, että sellaisten laitostenkin työläiset eivät ole muuta kuin orjia, joiden täytyy tuottaa voittoa, ja niin kauan kuin tällaiset olosuhteet vallitsevat, ei työväenluokan asemassa voi tapahtua todellista vapautumista eikä sen aineellinen asema parane.

Feodaalinen järjestelmä perustui yksilöllisyydelle, ja vaikkakin kapitalistinen järjestelmä on vallinnut huomattavan pitkän ajan, sama aate hallitsee sitä. Monet työläiset yhä ajattelevat olevansa vapaita, koska he voivat kuitata työstään ja hakea itselleen uuden mestarin. Mutta tosiasia on, että työläiset myydessään työvoimansa ovat pakotetut sitä myymään luokalle. Kun käsitetään tämä seikka, niin silloin on helppo oivaltaa että kapitalismin vallitessa hallituksen rautateitten, kunnallisten katuvaunuliikenteitten ja kansallistetun kaivosteollisuuden täytyy noudattaa tuotantomenetelmissään kapitalistisia muotoja ja että näin ollen on mahdotonta näissä laitoksissa antaa työläisille suuresti eroavaa kohtelua kuin mikä vallitsee yksityisten kapitalistien laitoksissa.

Tämä kansallistuttamishuuto on ollut huomattavin vanhassa maassa (Suur Britannissa), ja sanomalehtitiedoista me huomaamme, että hallitus siellä nähtävästi kieltäytyy rautateiden kansallistuttamisesta. Paljon siellä on puhuttu myöskin kaivosten kansallistuttamisesta, jota kaivostyöläiset vaativat. Kun muistelee sota-aikoja, niin tuntuu ihmeelliseltä, että Suur Britannian työläiset eivät muista kansallistettua sotateollisuutta pakkotöineen, joka vallitsi sodan aikana. Vieläkin suurempi esimerkki kansallistuttamisen varjopuolista voidaan nähdä postidepartementista ja muista kansallistutetuista laitoksista, joista saadut kokemukset osottavat ettei kansallistuttamisaate ole muu kuin väärinymmärrykselle ja harhakuvitelmille perustuva haave.

Kansallistuttaminen ei hävitä kapitalismin epäkohtia. On totta että jos kaikki teollisuudet olisivat valtion kontrollin ja omistuksen alaisia, että hallitus silloin valvoisi kaikkea teollisuustoimintaa, mutta sitenkin vaikkapa hallitus johtaisikin tuotantoa kapitalismin vallitessa, nykyisen järjestelmän paheet ja epäkohdat olisivat yhä vallitsevia. Se on juuri nykyisen kapitalistisen tuotantomenetelmän muoto, joka on syypää nykyään Europassa vallitseviin olosuhteisiin ja sotaan, joka on johtanut suurimman osan vanhan maailman hävitykseen. Siis milloin mikä hyvänsä teollisuus, olkoon se rautatie tai mikä hyvänsä teollisuushaara, muuttaa omistusoikeutta nykyisen vallassaolevan luokan jäsenten tai ryhmien kädestä toiseen, se ei ensinkään muuta asemaa. Eikä myöskään kansallistuttaminen ratkaise työväenluokan asiaa. Ainoa parannuskeino kapitalistisen järjestelmän epäkohtiin nähden on, kuten olemme jatkuvasti osottaneet, kapitalistisen järjestelmän murskaaminen. Ihmiskunnan orjuuttaminen ei voi tuottaa onnekkuutta maailman omistamattomille luokille. Ja sikäli kuin me käsitämme kapitalistisen valtioiden teollisuuksien omistus ja kontrolli, teollisuuksien kansallistuttaminen, tulisi johtamaan työläiset entistä ankaramman nykyisen vallassaolevan luokan rautakoron alaisiksi. Kapitalistinen järjestelmä ei voi työskennellä työväenluokan etujen puolesta, ja mitä pikemmin työläiset tajuavat tämän sitä pikemmin he voivat vapauttaa itsensä, hävittämällä järjestelmän, joka heitä orjuuttaa. — B. C. Federationist.

Seattle, Wash.

Toverin vastaava toimittaja E. Sulkanen tulee puhumaan s.s. osaston haalille ensi sunnuntaina tämän kuun 31 p. Seattlelaiset, saapukaa suurilukuisina tähän harvinaiseen puhetilaisuuteen. — K.

OSASTOILLE HUOMATTAVAA

Ensi kuussa tulee kuluneeksi kolme vuotta siitä kun Venäjän köyhälistö valloitti valtiollisen vallan. Kolme vuotta tulee kuluneeksi siitä kun Kerenskin porvarillinen hallitus joutui antamaan tilansa työväenluokalle. Venäjän köyhälistö on taistellut kolme vuotta mitä ankarimmissa oloissa koko mailman imperialistisia vallottajia vastaan, jotka väkivalloin jatkuvan sodan kautta ovat koettaneet kukistaa työväenluokan hallituksen. Kolme vuotta on Neuvosto-Venäjä seisonut mailman piirittämänä, saartamana ja kaiken porvarillisen valhe- ja myrkkytulvan kohteena. Suurien sisäisten vaikeuksien edessä tekevät Venäjän työläiset ja talonpojat väsymättömästi työtä uuden sosialistisen järjestelmän perustamiseksi. Uusi Venäjä on nousemassa, uusi, vapaa yhteiskunnallinen järjestelmä on kehityksen alaisena. Sosialistinen Venäjä on tosiasia ja päivä päivältä tuon suuren maan sankat joukot pääsevät yhä lähemmäksi päämääräänsä.

Suomalaisen Järjestön toimeenpaneva komitea ilmoittaa meille määräyksenään, että ensi kuun ajalla on kaikissa osastoissa vietettävä Venäjän taistelevan työväenluokan muistojuhlaa, vallankumouksen kolmivuotisjuhlaa. Osastojen on tämä otettava huomioonsa ja heti ryhdyttävä valmistuksiin.

Järjestön toimeenpaneva komitea määrää edelleen meille saapuneen sähkösanoman mukaan, että kaikki näistä juhlista kerääntyneet varat käytetään Karjalan köyhälistön avustamiseksi.

Meidän lehdissämme on viime kuukausien aikana laajasti selostettu Karjalan asemasta ja oloista. Tunnettua on, että Venäjän Karjalasta, jossa on paljon suomalaisia ja suomensukuista kansaa, on muodostettu erikoinen neuvostovalta Neuvosto-Venäjän liittolaiseksi ja sen yhteyteen. Maa on rikas. Mutta siellä olevat asukkaat kärsivät kaikenlaista puutetta sodan seurauksena. On puutetta varoista, elintarpeista, työaseista, vaatteista jne. Siellä olevat suomalaiset ovat kääntyneet Amerikan suomal. työläisten puoleen avunpyynnöllä. Järjestömme ottaa pyynnön huomioon ja velvoittaa kaikkia osastoja heti paikalla toimimaan asian edistämiseksi siten, että yllämainittujen juhlien tulot lähetetään heti keskusvirastoon, josta ne sitte lähetetään Karjalan puutteessa oleville raataajille.

Karjalan kansa on vapautunut Suomen valkoisten vallanalaisuudesta. He ovat saavuttaneet itsenäisyytensä. Heidän avustamisensa tuntee jokainen valveutunut työläinen tärkeäksi velvollisuudekseen. Nyt on aika johtaa tuo myötätunto ja velvollisuudentunto tekoihin. Kaikki osastot toimintaan ja heti.

Asiasta julkaisee toimeenpaneva komitea laajemman selostuksen ja tulee se osastojen nähtäväksi hetimiten. Mutta koska asia on kiireellinen, on osastojen jo tämän perusteella heti ryhdyttävä juhlien järjestämistoimintaan jotta tulot mainittuun tarkotukseen saataisiin mahdollisimman suuriksi.

Kirjallisuus ja taide

Kalenteri Amerikan suomalaiselle työväelle v. 1921

Kalenteri ilmestyy tänä vuonna erittäin sisältörikkaana. Mainitsemme siitä seuraavaa:

Kalenteriosasto sisältää ensiksikin nimipäivät ja työläisluokan luokkataistelua valaisevia tietoja vuoden varrelta. Jokaiseen kuukauteen liitetty kaunis ja asianmukainen taideveistokuva.

Sitten seuraa tieto-osasto. Siinä julaistaan uudempia tilastoja, joissa käsitellään liikevararikkoja, elintarpeitten hintojen nousua, työläisperheen elantokustannuksia, maailman kultatuotantoa, maailman hopeatuotantoa, paperirahan lisääntymistä, työtehoa eri maiden kaivosteollisuudessa, viljeltyjen maiden pinta-alaa, satoa ja sadon arvoa Yhdysvalloissa, maatyöläisten palkkoja, Yhdysvaltain ulkomaakauppaa, maailman öljytuotantoa, valtion ja yksityisten omistamia rautateitä, Yhdysvaltain väkiluvun lisääntymistä ja siirtolaisuutta, lukutaidottomuutta Yhdysvalloissa, tapaturmia kaivosteollisuudessa, kouluoloja Yhdysvalloissa, Yhdysvaltain väkilukua koko maassa ja kaupungeissa, työväenliikkeen asemaa maailmassa y. m. Tämä osasto yksistään antaa paljon tietoja maailman nykyisestä tilanteesta. Tilastotiedot ovat viimeaikaisten tilastollisten tutkimusten tuotteita.

Kirjotusosastossa käsittelee Y. Halonen Venäjän talousjärjestelmän uudelleen rakentamista.

F. J. S—ä kirjottaa valaisevan kirjotuksen, jossa käsitellään mitenkä sota ja sen seuraukset tuomitsevat kapitalistista järjestelmää.

"Valheitten päiväkirja" on nimenä eräällä kirjotuksella, jossa valaistaan millä tavalla maailman porvarillinen sanomalehdistö on suhtautunut Venäjän neuvostovaltaan. Kirjotus on huolellisiin tutkimuksiin nojaava.

Maailman työväenliikkeen sisäisestä käymistilasta antaa tietoja huolellisesti laadittu kirjotus.

Henry Askeli kirjottaa elämäkerrallisia piirteitä E. Debsistä.

Maanviljelijäin asemaa Yhdysvalloissa kuvailee Arvid Nelson.

M. Hahl kirjottaa historiallisen materialismin filosofiasta.

Onni Saari luo katsauksen työväen luokkataisteluihin Yhdysvalloissa kuluneen vuoden aikana.

Jalkamies jutustelee automobiileista ja niiden käytöstä maailmassa. Erittäin valaiseva yhteiskunnallinen kirjotus sekin.

Jukka Välimäki on ottanut muistellakseen suurten työtaistelujen historiaa Minnesotassa ja Michiganissa. Mies on ollut niissä mukana. Tietää siis niistä kertoa ja vetää opettavia johtopäätelmiä.

A. E. Usenius kirjottaa mielenkiintoisen katsauksen Karjalan kommuuniin, jossa on suomalainen kommunisti johtajana.

Valtiollisen vainon tuhotilastoa julaistaan yhdessä valaisevassa kirjotuksessa.

Laulunpätkiä on siroteltu sinne tänne.

Kuvitukseen liittyy suuri joukko maailman mestarimaalarien kuvauksia sodasta. Ne ovat semmoisenaan mitä mielenkiintoisimpia. Useimmat niistä "kapinallisten" maalarien siveltimellä tehtyjä.

Useampiin kirjotuksiin liittyy valaisevia kuvia.

Kalenterin sisältö on siis sekä vilkas että valaiseva.

Kalenteria tilaamaan! Sitä voi tilata Toverin kirjakaupan osotteella.

S. S. Järjestön asioita

Alustuksia S. S. Järjestön edustajakokoukselle

S. S. Järjestön toimeenpanevan komitean arvostelu.

Massan alueen edustajat S. S. Järjestön edustajakokouksessa velvotetaan arvostelemaan toimenpanevaa komiteaa seuraavista seikoista:

1. **Toimeenpaneva komitea**, huolimatta siitä, että järjestö on kahdessa yleisäänestyksessä lausunut kantansa, että S. S. Järjestö kuuluu sosialistipuolueeseen, josta luonnostaan lankeaa, että vaikka tilapäistilanteen vuoksi sallitaankin puolueeseen kuulumattomia osastoja, järjestön johdon toimien pitää tähdätä siihen, että itsenäiset osastot puolueeseen liittyisivät. Mutta toimeenpanevan komitean toiminta tässä suhteessa ei vastaa vaatimuksia ollenkaan. Se ei ole edes huomattavalla tavalla kehottanutkaan itsenäisiä osastoja liittymään puolueeseen, mutta toimeenpanevan komitean puhujat kuten puhereferaateista on saattanut nähdä, ovat eräissä tapauksissa lausuneet että he eivät tahdokaan kehoittaa ketään liittymään Sosialistipuolueeseen; ja näitten puhujien puheitten yleinen sävy on ollut omiaan synnyttämään epäluuloa Sosialistipuoluetta kohtaan.

2. Ikävän ja ärsyttävän vaikutuksen teki toimeenpanevan komitean yritys nostaa kysymys Raivaajan puoluelehtioikeuksien peruuttamiseksi. Onneksi jäsenistön taholta vastattiin tuohon toimeenpanevan komitean esitykseen täydellisellä vaitiololla, mutta tämäpä osoittaakin kuinka harkitsemattomiin esityksiin toimeenpaneva komitea saattaa ryhtyä. Jos tuo kysymys todella olisi nostettu riitakysymykseksi, kuten toimeenpanevan komitean ilmeisenä tarkotuksena oli, niin siitä ei olisi ollut muuta seurausta kuin äärimmilleen katkeroittava ja järjestömme elinjuuria katkovat sisäinen riita ja hajaannus.

3. Hämmästyttävää salaperäisyyttä on toimeenpaneva komitea noudattanut käsitellessään miljoonanmarkan rahastoasiaa. Tuota rahastoa sitoo sääntö, että se on käytettävä Suomen työväentalojen ja työväen sanomalehdistön avustamiseen. Tuo sääntö laadittiin silloin kun keräykseen ryhdyttiin. Sitä sääntöä ei ole millään tavalla muutettu ja se on edelleen voimassa. Rahastoa siis ei ole alottu käyttää mihinkään salaiseen tai salaperäiseen tarkotukseen. Siksipä synnyttikin suurta hämmästystä kun saatiin tietää, että toimeenpaneva komitea olisi siirtänyt miljoonanmarkan rahaston Työmies-kustannusyhtiön nimeen, ilman että olisi osotettu asialisia syitä tähän.

Mikään sääntö ei myöntänyt toimeenpanevalle komitealle valtaa siirtää tätä rahastoa omasta nimestään muitten nimeen, paitsi kun se luovutetaan Suomessa jollekin työväenjärjestölle siihen tarkotukseen käytettäväksi mikä ylläolevassa jo mainitaan.

Katsoen siihen, että toimeenpanevan komitean piireissä on liikkunut käsityksiä, jonka sen nykyinen sihteeri kerran julkisestikin lausui Raivaajassa jukaisemassaan kirjotuksessa, että tuota rahastoa ei saisi käyttää Suomen työväentalojen ja lehtien ylläpitämistarkotukseen, vaan jotakin työtä tai toimintaa varten, mitä jotkut komiteat tai ryhmäkunnat ulkomailla oletettavasti ylläpitävät, herää kysymyksiä ja epäilyksiä. Miksi pitäisi käsitellä tuota rahastoa niin salaperäisesti, että meillä ei ole nykyään tietoa, missä tuo rahasto nyt on, onko sitä käytetty johonkin tarkotukseen tai eikö ole ja kenen käsissä se nykyään on. Nämä epäilykset ovat lisääntyneet sitten kun toimeenpaneva komitea vastasi New Yorkin osastolle, ettei se anna minkäänmoisia selityksiä miljoonamarkan rahastosta osastoille, vaan lupaa selostuksensa järjestön kokoukselle. Tämä on kerrassaan tavatonta. Mitenkä osaavatkaan osastot ja aluejärjestöt evästää edustajiaan käsittelemään miljoonamarkan rahastoasiaa edustajakokouksessa, kun toimeenpaneva komitea kieltäytyy antamasta tietoja tästä rahastosta.

Vielä siihenkin nähden, että erinäisiltä Suomen työväenyhdistyksiltä saapuu täkäläisille osastoille keräyslistoja pyynnöillä, että kerättäisiin varoja valkosen terrorin tuhotöitten korjaamiseen, on kerrassaan nurinkurista, että vaikka on olemassa juuri tuohon tarkotukseen kerätty rahasto, sitä ei vaan käytetä eikä rahaston kerääjät tiedä rahastostaan mitään.

Järjestön viimeinen edustajakokous päätti että miljoonanmarkan rahasto on edullisen kurssin aikana lähetettävä Suomeen, Suomen työväen pankkiin. Toimeenpaneva komitea lähetti nuo rahat kurssin ollessa alhaisemmillaan noin 18 markkaa dollarista, kun vähä aikaisemmin olisi saatu aina 35 markkaa dollarista. Ja yleisesti väitetään, että miljoonamarkan rahasto on jossakin Suomen suurkapitalistien pankissa, josta työväenlaitoksille ei myönnetä lainoja. Tämä, jos todeksi osottautuu, on kerrassaan tavatonta ja se on semmoisenaan tuomittava.

4. Järjestön toimeenpaneva komitea perusti omavaltaisesti uuden viraston järjestömme viraston yhteyteen n. s. agitatsionitoimiston vaikka järjestön säännöt eivät tunne tämmöisen erikoistoimiston olemassaoloa, eikä myöskään mikään järjestön päätös anna valtuutta minkään uuden toimiston perustamiseen, sillä koko järjestön virastolla ei pitäisi olla muita tehtäviä kuin agitatsionityön hoitaminen. Miksi siis tuo erikoinen agitatsioniosasto? Aagitatsionityön ylivalvonta sääntöjen mukaan kuuluu toimeenpanevalle komitealle ja agitatsioniasioitten käytännöllinen hoito järjestön sihteerille. Toimeenpanevalla komitealla on oikeus valita apulaisia järjestön sihteerille, mutta sillä ei ole sääntömääräistä valtaa perustaa uusia toimistoja ja valita virastopäälliköitä, joille maksetaan, kuten kysymyksenalaisessa tapauksessa, korkeata palkkaa, $50.00 viikossa. Ottamalla halvempipalkkaisen apulaisen, mikä mahdollisesti tarvittiin piiritoimikuntien poistamisesta johtuneen työlisäyksen suorittamiseen, olisi päästy yhtäläisiin tuloksiin, sillä uuden toimiston tai viraston työalalla ei ole huomattavissa tuloksia, joita ei saavutettaisi säästeliäämmällä agitatsionijohdon järjestämisellä.

Piirikomitea poistettiin siksi, että niitä pidettiin liian kalliina laitoksina, mutta järjestön agitatsionitoimisto näyttää muodostuvan uudeksi kalliiksi laitokseksi, samalla kun sen työn tulokset supistuvat hyvin pieneen. Järjestön elämään tuo toimisto ei ole tuonut uutta innostusta tai edistyksen merkkejä.

5. Toimeenpaneva komitea ilmaisee luonteensa välinpitämättömyydes-Sosialistipuolueen vaalitaistelua kohtaan. Komitea julkaisi yhden ainoan kehotuksen kerätä varoja vaalitaistelua varten, mutta pienintäkään käytännöllistä toimenpidettä vaalitaisteluvarojen keräämiseksi komitean taholta ei ole järjestetty, kuten ennen hyvänä ja välttämättömänä tapana on pidetty. Toimeenpaneva komitea ei ole myöskään millään muulla tavalla auttanut Sosialistipuoluetta vaalitaistelussa, vaan se seikka, että komitean jäsenet ja järjestöviraston toimitsijat ovat aina tahtoneet arvostelevasti suhtaantua Sosialistipuolueeseen, luo sen käsityksen, että komitea ja sen alaiset virastot eivät anna suurta arvoa sille järjestön päätökselle, että järjestö on osana Yhdysvaltain sosialistipuolueessa ja siten velvollinen tekemään kaiken voitavansa puolueen hyväksi.

Toimeenpanevaa komiteaa on moitittava:

a) leväperäisyydestä toimenpiteissä liittääkseen itsenäiset s. s. osastot sosialistipuolueeseen;

b) järjestön kokonaisuutta uhkaavan, järjestöstä ja puolueesta erottamispolitiikan harrastamisesta;

c) salaperäisyydestä miljoonanmarkan rahaston käsittelyssä, sekä jos ilmenee, että miljoonamarkan rahastoa on käytetty toiseen tarkotukseen mihin ne perustelut velvottavat, joihin nojaten hallintaan nähden järjestön oikeuksia on supistettu, niin toimeenpaneva komitea on pidettävä kokonaisuudessaan ja kukin vikapääksi havaittava jäsen erikseen vastuunalaisena tästä, kuten tämmöisessä tapauksessa aina vastuunalaisena pidetään;

d) kalliin agitatsionitoimiston perustamisen johdosta, johon järjestön säännöt tai päätökset eivät anna valtuuksia, ja

e) laiminlyönnistä ja välinpitämättömyydestä, mikä on ilmeinen toimeenpanevan komitean suhtautumisessa Sosialistipuolueen vaalitaisteluraha-ston keräykseen ja muihin vaalitaistelukysymyksiin.

Jälkihuomautus.

Edustajat velvotetaan vaatimaan ja äänestämään miljoonanmarkan luovuttamista Suomen Sosialistiselle Työväenpuolueelle ja sen kautta käytettäväksi siihen tarkotukseen mihin mainittu rahasto kerättiin.

Sanomalehdistömme arvostelu.

Arvostellessa lehtiemme toimituksia, perusasiana on pidettävä toimituksen suhdetta sosialistipuolueeseen. Yhdysvaltain Sosialistipuolueen ohjelma, säännöt ja päätökset ovat ensimäiset tärkeimmät toimintaohjeet lehdillemme. Sosialistipuolueen järjestöolemuksen loukkaamattomuuden ehdoton tunnustaminen on perusvellisuus tässä suhteessa. Lehtiemme tulee toimia horjumatta, että puolue tulisi suureksi ja voimakkaaksi ja että mahdollisia vikoja siitä poistettaisiin sillä tavalla, että puolueen järjestöolemusta ei loukattaisi.

Tämän vaatimuksen kannalta katsoen Raivaajan, Säkenien ja Toverin toimitukset ovat parhaiten tehneet tehtävänsä, samalla kun Työmiehenkin toimituksessa, ainakin näennäisesti parantumista on tässä suhteessa saattanut havaita, mikä ilmenee siinä, että Työmies ei ole viime aikoina suorastaan puolueen järjestöolemuksen hajottamista tarkottavaa agitatsionia harjottanut, kuten vuosi sitten.

Kaksi vuotta on kulunut siitä, kun Yhdysvaltain hallitsevat puolueet, joiden käsissä on maan valtiollinen valta, — ilmeisesti edeltäkäsin tehdyn suunnitelman mukaan — ryhtyivät käyttämään hyväkseen Europan vallankumouksellisten nostamaa kuohuntaa Sosialistipuolueen vieraskielisissä järjestöissä, palkkaamalla asiamiehiä näihin, kiihottamaan maltamattomuuksiin sanoissa ja teoissa, jotta valtiovallan edustajat saisivat, — kuten saivatkin, — oivallisia aiheita ja voimaa hajottaa vieraskieliset Sosialistipuolueen järjestöt ja lopuksi yrittää laittomaksi järjestöksi, kuten monet tähän suuntaan menevät toimenpiteet osottavat. Siinä tilanteessa, minkä asian ylläviitattu tila muodosti, on mainittava, että ennenkaikkea Raivaajan toimitus on:

1) tehnyt voitavansa auttaakseen Sosialistipuoluetta kestämään sisältäja ulkoakäsin yht'aikaa tehdyt hyökkäykset; ja

2) paljastanut kuinka hallitsevat puolueet voivat sosialistisen liikkeen hävittämistarkoitukseenkin käyttää vallankumouksellista tunteellisuutta. Tällä paljastamisellaan sekä harkitun ja malttavan esiintymisen tarpeen painostamisella Raivaaja on kieltämättä paljon vaikuttanut siihen, että sosialistisen liikkeen viholliset eivät ole saaneet mieleisiään tilaisuuksia hyökätä ruhjovimmilla aseillaan S. S. Järjestöä ja sen laitoksia vastaan, hävittääkseen ne, kuten ne hävittivät muut kielijärjestöt, joissa malttamattomat vallankumoukselliset tunteet ja niiden mukaan sovellutettu provokatsioni teki perinpohjaista tuhoa.

Näihin perusseikoihin nähden Raivaajan ja Säkenien toimituksille, joiden arvosteleminen ensisijassa kuuluu tämän alueen erikoisasiaksi, lausutaan luottamus ja hyväksyminen, sekä ehdotetaan että S. S. Järjestön edustajakokous vahvistaa tämän päätöksen.

Raivaajan toimituksen erikoisiin ansioihin kuuluu myöskin se mainittava puoli, että toimitus on jatkuvasti julaissut asiaselostuksia eri maitten yhteiskunnallisten ja valtiollisten liikkeitten sisällöstä, tarkotuksesta ja saavutuksista, auttaen siten lukijoitaan itsenäisesti muodostamaan käsityksiä vallitsevasta tilanteesta yleensä.

Sivuseikkoihin nähden, sikäli kuin aihetta ilmenee, edustajille jää vapaat kädet.

Sosialistipuolueesta eroamiskysymys.

Jos sattuisi, että joltakulta taholta esitettäisiin suorasti tai epäsuorasti kysymys siitä, että S. S. Järjestön osastot eroaisivat Sosialistipuolueesta, Massan alueen edustajat asettukoot sille kannalle, että S. S. Järjestön edustajakokouksella ei ole valtaa päättää tästä asiasta ja tähän nojaten alueen edustajat älköön ottako itse eroamiskysymyksen käsittelyyn tai siitä sukeutuviin äänestyksiin. Mikään osasto ei eroa S. S. Järjestön päätöksellä Sosialistipuolueesta, vaan jokainen osasto joka liittyy puolueeseen tai eroaa siitä, tekee tämän yksityisenä osastona. S. S. Järjestö ei ole koko järjestönä liittynyt sosialistipuolueeseen, eikä se siis voi siitä koko järjestönä erotakaan. Niinpä